

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ
ΑΥΤΟΤΕΛΕΣ ΤΜΗΜΑ
ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΟΥ ΕΛΕΓΧΟΥ**

Ταχ. Δ/ση: Μεσογείων 119
Ταχ. Κώδικας: 10192 Αθήνα
Πληροφορίες: Ν.Μυλωνάς
Τηλέφωνα: 2106969-811,506,510,853,001
FAX: 210 6969512
E-mail: vouli2@prv.ypeka.gr

25/11
Αθήνα 24/11/2015
Αρ. Πρωτ. 1534

**ΠΡΟΣ: Βουλή των Ελλήνων
Τμήμα Αναφορών**

**ΚΟΙΝ.:
Βουλευτή κα Χαρούλα Καφαντάρη**

ΘΕΜΑ: «Απάντηση σε Αναφορά»

ΣΧΕΤ: α) Η με αριθμ. πρωτ. 215/29-10-2015 Αναφορά

Σε απάντηση της (α) σχετικής **Αναφοράς** που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων από τη από Βουλευτή κα Χαρούλα Καφαντάρη, σας γνωρίζουμε ότι το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας συμμετέχει ενεργά στην προετοιμασία της διάσκεψης COP21 στο Παρίσι της UNFCCC και παρακολουθεί την διαδικασία των διαπραγματεύσεων στο πλαίσιο διαμόρφωσης του σχεδίου κειμένου συμφωνίας προκειμένου να επιτευχθεί μια βιώσιμη, παγκόσμια και φιλόδοξη συμφωνία για την αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής. Για τον λόγο αυτό, στην πλέον σημαντική, τελική περίοδο διαπραγματεύσεων της COP21 (30 Νοεμβρίου – 11 Δεκεμβρίου 2015) η χώρα μας θα λάβει μέρος με μεγάλη αντιπροσωπεία και σε υψηλότατο επίπεδο.

Οι βασικές ευρωπαϊκές τοποθετήσεις επί του θέματος (δηλαδή της προετοιμασίας επί της διάσκεψης COP21) καθορίστηκαν από τα Συμπεράσματα Συμβουλίου (Βρυξέλλες, 18-9-2015) και φυσικά ενσωματώνουν και τις ελληνικές θέσεις εφόσον τα εν λόγω Συμπεράσματα προέκυψαν μετά από συζητήσεις, στις αρμόδιες επίσημες συναντήσεις στο πλαίσιο του Συμβουλίου, στις οποίες συμμετέχει πάντα και η χώρα μας.

Επί του επίμαχου θέματος, της δήθεν απουσίας από τις κλιματικές διαπραγματεύσεις, αναφέρεται ότι το ΥΠΕΝ, μόνο στο τελευταίο εξάμηνο, έχει παρευρεθεί σε δεκάδες συναντήσεις για το θέμα της COP21, δεδομένου ότι διεξάγονται προκαταρκτικές διαπραγματεύσεις επί μεγάλη

χρονική περίοδο (πάνω από 25 ημερήσιες συναντήσεις) μέχρι την τελική φάση του COP21 στο Παρίσι και είναι φυσιολογικό κάποια στιγμή να μην υπάρξει φυσική παρουσία ελλήνων εκπροσώπων. Όμως, ακόμη και σε κάθε τέτοια περίπτωση, οι αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου παρακολουθούν επακριβώς τι συμβαίνει εφόσον λαμβάνουν καθημερινώς πολλαπλές ενημερώσεις και ανταλλάσσουν απόψεις με την Ευρωπαϊκή Συντονιστική Ομάδα και την Λουξεμβουργιανή Προεδρία του Συμβουλίου που άλλωστε ηγείται των Ευρωπαϊκών Διαπραγματευτών.

Πέραν αυτών, σημειώνεται ότι η απόφαση παρακολούθησης ή μη, των κάθε λογής συναντήσεων, καθορίζεται από πολλούς παράγοντες και –μεταξύ άλλων- βάσει των ειδικών θεμάτων της ημερήσιας διάταξης, των εθνικών συμφερόντων, των υπηρεσιακών δυνατοτήτων και φυσικά της υφιστάμενης οικονομικής κατάστασης.

Τέλος, για πληρέστερη ενημέρωση της Εθνικής Αντιπροσωπείας παραθέτουμε απόσπασμα από τη συζήτηση που έλαβε χώρα στη Βουλή στις 06/11/2015 στο πλαίσιο σχετικής με το θέμα Επίκαιρης Ερώτησης.

«ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας: Θα συμφωνήσω μαζί σας, κύριε Βουλευτά, ότι η Συνδιάσκεψη του Παρισιού είναι μία ιστορική Συνδιάσκεψη. Είναι μία από τις ύστατες προσπάθειες και αξίζουν συγχαρητήρια στη γαλλική Κυβέρνηση και στον Πρόεδρο Ολάντ για το ότι έχει δώσει τη δέουσα σημασία σε διπλωματικό επίπεδο, ώστε να επιτευχθεί επιτέλους μια νομικά δεσμευτική συμφωνία.

Βέβαια, εκτιμήσεις λένε ότι το «νομικά» σε διακρατικό επίπεδο σηκώνει λίγο «νερό». Δεν ξέρω πώς θα το κάνουμε, αλλά ας αισιοδοξούμε ότι στο Παρίσι θα πάμε καλά και δεν θα έχουμε την επανάληψη, για παράδειγμα, της Κοπεγχάγης.

Μία νομικά δεσμευτική συμφωνία είναι υποχρεωτική, γιατί αλλιώς θα υπάρξουν χώρες που πλήττονται περισσότερο –και η Ελλάδα είναι από τις χώρες που πλήττονται περισσότερο, όπως και άλλες- και που δεν είναι, υποχρεωτικά, εκείνες που παράγουν το πρόβλημα. Η ρύπανση δεν γνωρίζει σύνορα και με αυτήν την έννοια είναι προφανές ότι σε χώρες οι οποίες αυτή τη στιγμή έχουν νησιωτικότητα, όπως η Ελλάδα, οι επιπτώσεις θα είναι δραματικές.

Ενδεικτικά, η Έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδος για την προσαρμογή αναφέρει ότι μέχρι το 2100, αν δεν πάρουμε μέτρα, το αισιόδοξο σενάριο είναι να έχουμε 700 δισεκατομμύρια επιβάρυνση, δηλαδή δύο φορές το δημόσιο χρέος της χώρας, ενώ αν πάρουμε μέτρα, στο πιο αισιόδοξο σενάριο, δηλαδή αν επιτευχθούν νομικά δεσμευτικές συμφωνίες, το κόστος θα είναι 400

• δισεκατομμύρια, πάλι ένα τρομακτικό ποσό, που ξεπερνάει το δημόσιο χρέος της χώρας. Άρα, δεν μπορούμε να εφησυχάζουμε.

Πέρα, όμως, από το Παρίσι –και χαίρομαι που η ερώτηση τυγχάνει να συζητείται αμέσως μετά τη χθεσινή ψήφιση του νόμου για την ενεργειακή εξοικονόμηση- στην Ελλάδα αυτήν τη στιγμή τα πράγματα έχουν δύο όψεις. Η μία όψη είναι η αισιόδοξη.

Θα καταθέσω για τα Πρακτικά τη θέση της Ελλάδας, με βάση τους στόχους, που είμαστε μάλλον από τις προνομιακές και αυστηρές χώρες, είμαστε μπροστά. Έχουμε ήδη πετύχει 15% μείωση.

Από την άλλη μεριά, όμως, χρειάζεται προφανώς εξορθολογισμός.

(Στο σημείο αυτό ο Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας κ. Ιωάννης Τσιρώνης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο Αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Δεν θα έλεγα, λοιπόν, ότι εκείνο που χρειάζεται από την ελληνική Κυβέρνηση είναι να πάρουμε νομοθετικές πρωτοβουλίες για πιο αυστηρές δεσμεύσεις και να αυτοδεσμευτούμε μόνοι μας έναντι στις άλλες χώρες που δεν δεσμεύονται. Να θυμίσω ότι ο δικός μας λιγνίτης κοστίζει 60 ευρώ/MWh, ενώ της Βουλγαρίας κοστίζει 42, γιατί δεν πληρώνει Κιότο, και δεν μπορεί να είμαστε εμείς μη ανταγωνιστικοί. Έχουμε, όμως, πεδίο δόξης λαμπρό –δεν θα κουράσω στην πρωτολογία, γιατί θα επεκταθώ περισσότερο στη δευτερολογία μου- όσον αφορά την απεξάρτηση από το πετρέλαιο. Και λέω την απεξάρτηση από το πετρέλαιο, όσον αφορά την παραγωγή ενέργειας, γιατί αν απεξαρτηθούμε από το πετρέλαιο, που κοστίζει 100-200 ευρώ/MWh, αυτόματα πέφτει η μέση τιμή της κατανάλωσης κι έτσι διαφυλάσσονται χρήματα για επενδύσεις για τις ΑΠΕ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος & Ενέργειας): Θα συμφωνήσω μαζί σας ότι η Ελλάδα –όπως είπα και πριν και θα επεκταθώ λίγο πιο αναλυτικά τώρα- παρουσιάζει μία αντιφατική εικόνα. Από τη μία μεριά έχουμε αυτή τη μείωση του 15% με στοιχεία του 2013. Είναι πάρα πολύ καλή μείωση. Είμαστε πολύ μπροστά από άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και σας θυμίζω ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει στόχο για διείσδυση ΑΠΕ μέχρι το 2020 20%, ενώ η δεσμευτική Οδηγία λέει για 18%. Εμείς είμαστε στο 13% με 15%, με έντονα ανοδικές τάσεις. Άρα, δεν τίθεται θέμα για το εάν θα πιάσουμε τους στόχους. Θα τους πιάσουμε και θα τους ξεπεράσουμε και κατά πολύ.

Η αντίφαση βρίσκεται όχι στην εγκατεστημένη ισχύ, αλλά ακριβώς σε αυτό που είπα, στην καταναλισκόμενη ενέργεια. Και να εξηγήσω τι εννοώ. Η Ελλάδα σήμερα έχει ανάγκη ισχύος ημερήσια της τάξεως των 6MW με 7MW και σε συνθήκες peak 9 MW. Έχει εγκατεστημένη ισχύ πάνω από

18GW και έχει εγκατεστημένη ισχύ σε ΑΠΕ 4,5 GW και σε υδροηλεκτρική ισχύ -με μεγάλα υδροηλεκτρικά που προϋπήρχαν- 3GW, που δεν επιβαρύνουν το φαινόμενο του θερμοκηπίου. Άρα, μπορούμε να πούμε ότι θεωρητικά θα μπορούσαμε μόνο με τα υδροηλεκτρικά μας και με την εγκατεστημένη ισχύ σε ΑΠΕ σχεδόν να καλύπτουμε τις ανάγκες της χώρας σε ισχύ. Τα πράγματα, όμως, όταν κοιτάμε την καταναλισκόμενη ενέργεια δεν είναι έτσι. Γιατί στην πράξη αυτή τη στιγμή ενώ έχουμε διπλάσια εγκατεστημένη ισχύ απ' αυτή που ζητάμε ακόμα και στις ακραίες συνθήκες, εισάγουμε ενέργεια και μάλιστα βρώμικη ενέργεια, δηλαδή πυρηνική και λιγνιτική.

Ο λόγος που εισάγουμε ενέργεια δεν είναι διότι δεν έχουμε εμείς εδώ. Τα λιγνιτικά εργοστάσια, στα οποία αναφέρεστε, ουσιαστικά υπολειτουργούν. Και υπολειτουργούν γιατί δεν υπάρχει η αναγκαιότητα της κατανάλωσης. Εκεί που είναι το πρόβλημα είναι το οικονομικό. Επειδή μπαίνει το 10% του πετρελαίου που είναι πανάκριβο, είμαστε αναγκασμένοι να εισάγουμε βρώμικη ενέργεια για να εξορθολογίσουμε το κόστος.

Πρέπει να μπει στο σύστημα σταθερή ισχύς από το βιοαέριο, από τη γεωθερμία και συμφωνώ απόλυτα μαζί σας ότι πρέπει να ηλεκτροκινηθούν πια οι μεταφορές στην Ελλάδα και όχι να πετρελαιοκινούνται. Αναφέρω ενδεικτικά ότι ενώ η Νορβηγία -πετρελαιοπαραγωγός χώρα- καταναλώνει γύρω στα 800 βαρέλια πετρελαίου ανά μονάδα ΑΕΠ, εμείς καταναλώνουμε 1400 βαρέλια εισαγόμενου πετρελαίου ανά μονάδα ΑΕΠ! Αυτή, λοιπόν, η εισδοχή πετρελαίου στο ενεργειακό μείγμα καταστρέφει κάθε προσπάθεια να εξορθολογίσουμε το σύστημα.

Γιατί το πετρέλαιο είναι πανάκριβο, οι μονάδες είναι πανάκριβες και ουσιαστικά εμποδίζουν τη διεύθυνση των ΑΠΕ. Είναι ένα οικονομικής φύσεως πρόβλημα, που συμφωνώ απόλυτα μαζί σας ότι πρέπει να λυθεί με γενναίες και αποφασιστικές πολιτικές.

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ

Σελίδες απάντησης: 4
Σελίδες συνημμένων:
Σύνολο Σελίδων: 4

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

Δόμνα Σωτηριάδου

